

kirjotan ku oon lähössä
kirjotan ku palaan
ku taas pakkaan kamat ja jatkan matkaa

kirjotan periltä että oon vielä puolimatkan tiellä
kirjotan ku sattuu nii ettei sil oo sanoja
ku oon nii kiitollinen ett sitä on mahotonta osottaa
ku yritän ymmärtää ku yritän ylittää ymmärrystä
ku yritän pyrkiä hyvään ku pyrin pysähtymään ku pyrin hyväksymään

kirjotan ku en osaa avata suuta mutt on saatava sanottua
ettei sydän pakahdu halvaannu pakastu
kirjotan ku oon saanu suuni avattuu mutten puettuu ajatuksiini oikeiksi sanoiksi
kirjotan ku oon nii pahoillani ettei saa sanottuu,
eikä oikein haluis kirjottaakaa

kirjotan ku haluisin syleillä maailmaa mutt kädet ei oo tarpeeks pitkät
kirjotan kohti aamuu – ei ett aika kuluis
yö virtaa musteesee, löytää syvällisempiä sanoja
ku päivänvalo se ei valita virheist joit kirjotan ett oppisin niistä muistaakseni kuinka oon ollu ja kääntyny.
kirjotan vikat sanat viel ku kaikki on päättyny, kirjotan, ku oon kirjottamisee päättyny
enkä enää oikei osaa muutakaa senkää vertaa

kirjotan ku kaipaän syleä, ku kaipaän syleistä, ku kaipaän syleissä
kirjotan ku kaipaän lempee rakkautta, kirjotan ku tarvisin halausta
ja ku tarviin suhteutusta, ku pelkään ett pitäs taas alottaa kaikki alusta
kirjotan, ja alotan kesken tarinan ku pahimmat ylämäet on jo kavuttu,
ja ku silmät painuu kii,
nii mä en enää kirjota
mutt nään unta kirjottamisesta, herätessä, kirjotan taas
saadakseni kaiken alkamaan, saadakseni itteni jakamaan jaksamaan
mä kirjotan huonosti rumasti likasesti, kauniisti vihasesti pikasesti hitaasti
yli ali kierosti suoraan vinoja pinoja papereita lattialla, kirjotan
niin ett jään kisassa vikaksi nii ett paperi mut sisäänsä imaisi
kirjotan nii ett käteen sattuu nii ett unohdan mitä oon kirjottanu
sit voin sanoo kaiken uudestaan muuttaa näkökulmaa
kirjotan vaik se ois turhaa vaik kaikki mitä sanoisin ois tuubaa
nii mä kirjotan ja toivon ett löytyy se orkesteri.

kirjotan vaikka ongelmistani, niinku ett
mul on kiikarit joil näkee aina auringonlaskun

kirjotan vaik ois taivas kattona ja sänky matto vaa
kirjotan pitääkseni itteni hengissä kirjotan itteni kenkiin kengistä penkkiin penkistä henkiin hengiltä
kirjotan ku oon hengissä, kirjotan ku on pakko niinku on pakko hengittää
kirjotan kotona ystävällä juhlissa junassa bussissa
kirjotan vihkoon kirjaan tietokoneelle tarkastusmaksun taa
kirjotan käteen ku tavataan, selkään ku halataan, huuliin ku suudellaan
kirjotan ku on pakko ja vastuu
niinku eläköityny parkkipirkka salaa yöllä kumppanilta
kirjottamassa omaan autoonsa sakkolappuu